

वदर्थ्याश्रममागम्य समागम्य च तावृषी । कियन्तं कालमवसत् कां कथां पृष्टवांस्य सः ।
 इदं शतसहस्राद्धिं भारताख्यानविस्तरात् । आमय्य मतिमन्येन ज्ञानोदधिमनुत्तमं । १२११
 नवनीतं यथा दध्नी मलयोच्चन्दनं यथा । आरण्यकञ्च वेदेभ्य ओषधिभ्योऽमृतं यथा ।
 समुद्धृतमिदं ब्रह्मन् कथामृतमिदन्तथा । तपोनिधे त्वयोक्तं हि नारायणकथाश्रयं ।
 स ईशो भगवान्देवः सर्वभूतात्मभावनः । अहो नारायणं तेजो दुर्दृशं द्विजसत्तम ।
 यत्राविशन्ति कल्पान्ते सर्वे ब्रह्मादयः सुराः । चतुर्वयस्य सगन्धर्व्या यच्च किञ्चिच्चराचरं ।
 न ततोऽस्ति परं मन्ये पावनं दिवि चेह च । सर्वाश्रमाभिगमनं सर्वतोर्थावगाहनं । १२१२
 न तथा फलदञ्चापि नारायणकथा यथा । सर्वथा पाविताः स्नेहश्रुतेमामादितः कथा ।
 हरेर्विश्वेश्वरस्येह सर्वपापप्रणाशनी । न चित्रं कृतवांस्तत्र यदर्थ्या मे धनञ्जयः ।
 वासुदेवसहायो यः प्राप्तवान् जयमुत्तमं । न चास्य किञ्चिदप्राप्यं मन्ये लोकेऽपि त्रिषु ।
 त्रैलोक्यनाथो विष्णुः स यथासीत् सद्यकृत् स वै । धन्याश्च सर्वे एवासन् ब्रह्मांते मम पूर्वजाः ।
 हिताय श्रेयसे चैव येषामासीज्जनार्दनः । तपसाथ सुदृश्यो हि भगवान्लोकपूजितः । १२१३
 यद्वृष्टवन्तस्ते साक्षात् श्रीवत्साङ्गविभूषणं । तेभ्यो धन्यतरश्चैव नारदः परमेष्ठिनः ।
 न चाल्पतेजसमृष्टिं वेद्मि नारदमव्ययं । श्वेतदीपं समासाद्य येन दृष्टः स्वयं हरिः ।
 देवप्रसादानुगतं व्यक्तं तत्तस्य दर्शनं । यद्वृष्टवांस्तदा देवमनिन्द्यतनौ स्थितं ।
 वदरीमाश्रमं यत्तु नारदः प्राद्रवत् पुनः । नरनारायणौ द्रष्टुं किन्तु तत् कारणं मुने ।
 श्वेतदीपात्त्रिवृत्तश्च नारदः परमेष्ठिनः । वदरीमाश्रमं प्राप्य समागम्य च तावृषी । १२१४
 कियन्तं कालमवसत् प्रश्नान् कान् पृष्टवांस्य ह । श्वेतदीपादुपावृत्ते तस्मिन् वा सुमहात्मनि ।
 किमब्रूतां महात्मानो नरनारायणावृषी । तस्मै यथातत्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ नमो भगवते तस्मै व्यासायामिततेजसे । यस्य प्रसादाद्वक्ष्यामि नारायणकथामिमाम् ।
 प्राप्य श्वेतं महादीपं दृष्ट्वा च हरिमव्ययं । निवृत्तो नारदो राजन्तरसा मेऽमागमत् ।
 हृदयेनोद्धहन् भारं यदुक्तं परमात्मना । पश्चादस्याभवद्राजन्नात्मनः साध्वसं महत् । १२१५
 रङ्गत्वा दूरमध्वानं जेमो पुनरिहागतः । मेरोः प्रचक्राम ततः पर्वतं गन्धमादनं ।
 निपपात च खान्तूर्णं विशालां वदरीमनु । ततः स ददृशे देवो पुराणावृषिसत्तमौ ।
 नपश्यरन्तौ सुमहदात्मनिष्ठौ महाव्रतौ । तेजसाभ्यधिकौ सूर्यात् सर्वलोकविरोचनात् ।
 श्रीवत्सलक्ष्णौ पूज्यौ जटामण्डलधारिणौ । जालपादभुजौ तौ तु पादयोश्चक्रलक्ष्णौ ।
 व्यूढोरस्त्रौ दीर्घभुजौ तथा मुष्कचतुष्किनौ । षष्टिदन्तावष्टदंष्ट्रौ मेघौघसदृशस्वनौ । १२१६
 स्वास्यौ पृथुललाटौ च सुभ्रू सुहनुनासिकौ । आतपत्रेण सदृशे शिरसौ देवयोस्तयोः ।
 एवं लक्षणसम्पन्नौ महापुरुषसंज्ञितौ । तौ दृष्ट्वा नारदो हृष्टस्तब्धश्च प्रतिपूजितः ।
 स्वागतेनाभिभाष्यथ पृष्टश्चानामयन्तथा । बभूवान्तर्गतमतिर्निरीक्ष्य पुरुषोत्तमौ ।